

paa dem, kunne bevirke Tab af Menneskeliv; der er derfor til Paragraffen sket en Tilføjelse, hvorefter saadanne Pæle til enhver Tid skulle optages.

ad § 11.

Stk. 2. Bomme og Skovle behøve ikke ved Aalefiskeri at gaa paa Bunden. Anbringelsen af deres Belastning er derfor fastsat saaledes, at de ikke kunne gøre dette. Ubelastede Bomme til Aaledrivvaad have allerede været i Brug i Danmark i mange Aar.

Ved Smaaredskaber er tænkt bl. a. paa Ulken i Øresund og Rejehov.

Stk. 3. Et saadant Vaad bruges af tyske Fiskere i Østersøen mellem Rygen og Møen paa dybt Vand til Fangst af de der levende smaa Rødspætter.

Stk. 4. 18 Fods Spredning vil, saa vidt vides, ikke være til Hinder for nu i Brug værende Redskaber til Aalefangst, undtagen i Ringkøbing og Stadil Fjorde, hvor der er en begyndende Tendens til at gøre Drivvaadene altfor store. Kommissionen har valgt som Maal for Størrelsen at sætte Maal for Redskabets Spredning under Brugen, fordi dette rammer Hensigten bedst. At fastsætte en Maksimumslængde for Overliget vil ikke være tilstrækkeligt, fordi man nødvendig maa give Lov til at bruge lange Arme, altsaa et langt Overlig; men hvis Armene da gøres korte og Posens Munding bred, kan der laves meget store og stærkt spredende Redskaber, altsaa store trawllignende Redskaber, der ikke ville egne sig til Fangst af Aal, men til Fangst af anden Fisk, f. Eks. Torsk; det er saaledes de samme Grunde, som ovenfor i Indledningen ere anførte for Trawlforbudet, der tale for den heromhandlede Bestemmelse, som yderligere motiveres derved, at det vil være uheldigt af Hensyn til Fiskeriet med staaende Redskaber at aabne Adgang for en ny Form for Drivvaadfiskeri.

At maale Spredningen vil i Praksis neppe volde store Vanskeligheder; det kan tilnærmelsesvis gøres ved at udstrække Redskabet paa Land, eller ved at opmaale det og dets Liner. Det kan ogsaa gøres ved at sætte Flydebøjer paa selve Redskabet under dets Brug og da maale Afstanden mellem disse.

For at hindre Storfiskeri, er der foreslaet et Maksimum saavel for Baadens Længde som for deres Hestekraft; dette er fastsat under Hensyn til de forhaandenværende Forhold.

Et Medlem (C. Hansen) kan ikke finde det forsvarligt, at der lægges Fiskerne Hindringer i Vejen ved at forbyde Brugen af Skovlvaad og andre lignende Redskaber, og kan kun gaa med til Forbud mod Brugen af de store Trawl; han stiller derfor følgende Forslag: „Fiskeri med Trawl er forbudt. Ved Trawl forstaas ethvert Vaadredskab, hvis Underlig er belastet med større Vægt end 40 Pund, eller som drages frem med mere end 6 effektive Hestes Kraft, eller hvortil benyttes et Sejlfartøj, der maaler mere end 30 Fod i Vandlinien.“

Stk. 5. Kommissionen er enig om, at Piglysteren saarer dødeligt en Mængde Aal, som alligevel ikke fanges, og at dette Redskabs Brug paa Grund af de altid farlige Saar, det giver, umuliggør Udsættelse af levedygtige Undermaalsfisk. — Savlysteren, der kan bruges saavel paa blød som paa haard Bund, har derimod langt større Fordele. Hvis enkelte Steder særlig Plantevækst (Characeer) skulde lægge Savlysteren for store Hindringer i Vejen, kan Landbrugsministeren dispensere. Ligeledes er det Kommissionen bekendt, at Fiskerne mange Steder, f. Eks. paa Bornholm, ikke ere kendte med den rette Brug af Savlyster, og en vis Tidsfrist maa derfor kunne indrømmes dem til at vænne sig til de ny Redskaber. Paa visse Steder bruges en Slags Lystre med en Pig til Fangst af Flyndre. Dette Fiskeri bør ogsaa kunne tillades. Derimod er det Kommissionens Mening, at ikke alene de sædvanlige Piglystre til Aal, men alle Pigredskaber til Aalefangst: Pryne, Aalekam, Harke osv. efterhaanden ganske bør forsvinde.

Under Forhandlingerne om det i dette Stykke indeholdte Forbud mod Brugen af giftige og eksploderende Stoffer til Fiskeri er der bleven fremsat Ønsker om, at der i Forslaget kunde blive optaget en til § 5 i Lov Nr. 63 af 26. Marts 1898 om Fiskeriet i ferske Vande svarende Bestemmelse gaaende ud paa, at det forbydes fra Landbrug, Fabrikker eller lignende Anlæg at udkaste eller udlede i det salte Vand Stoffer af saadan Beskaffenhed og i saadan Mængde, at Fiskeriet derved kan tilintetgøres eller i væsentlig Grad skades. At overføre den nævnte Regel til ogsaa at gælde for det salte Vand, hvilket af Hensyn til Fiskeriet vilde være af stor Betydning, drister Kommissionen sig ikke til at foreslaa uden forud anstillet Undersøgelse, da man formener, at der er langt flere industrielle Anlæg, der her kan blive Tale om, og af større Betydning end lig-